

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/278/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713211240
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8713211240.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1/ O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, U., 2/ Eva Pechová, nar. XX.XX.XXXX, bytom R. V. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, právne zast. JUDr. Abrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie sumy 1.493,28 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy konania vo výške 381,31 eur, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, AK so sídlom Námestie SNP 7, Stropkov v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 01.08.2013, doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.08.2013 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 1.493,28 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.493,28 eur od 13.02.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi ním ako postupníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným v 1/ a 2/ rade. Postupca a žalovaní v 1/ a 2/ rade uzatvorili dňa 09.02.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0492526198, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky, a na základe ktorej im poskytol postupca peňažné prostriedky. Žalobca zastal názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere.

Dňa 26.08.2013 bol vydaný platobný rozkaz č. k. 13Ro/945/2013-32, ktorý sa žalovanej v 2/ rade nepodarilo doručiť.

Podaním zo dňa 18.09.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaných a podal voči platobnému rozkazu odpor.

Uznesením zo dňa 30.6.2015 súd rozhodol o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných do konania, pričom týmto uznesením reagoval na námietku žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Voči tomuto uzneseniu odvolanie podané nebolo a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.8.2015.

V podaní zo dňa 06.03.2014 sa vedľajší účastník vyjadril, že k postúpeniu pohľadávky došlo ešte počas trvania úverového vzťahu, preto vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže zmluvu o postúpení pohľadávky považuje v zmysle § 39 OZ za neplatnú. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka je držiteľom „bankového povolenia“ podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, teda nemohla postúpiť žalobcovi ako „nebanke“ tzv. živý úver, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka. Predmetom mohla byť len pohľadávka z ukončeného úverového vzťahu, resp. splatné splátky úveru. Žalobca však do dnešného dňa nepreukázal, aby k ukončeniu úverového vzťahu skutočne došlo, resp. že postúpené boli len splatné splátky úveru. Poukázal na skutočnosť, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve o úvere zo dňa 09.02.2005 na úrovni 6,64 % je nesprávna, čo je nekalá obchodná praktika. Záverom navrhol, aby súd žalobu zamietol.

Na výzvu súdu Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 10.10.2014 oznámila, že z ich strany došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0492526198 uzavretej dňa 09.02.2005 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom pred postúpením pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., a to 06.12.2011. Slovenská sporiteľňa, a.s. uviedla, že žalovaných písomne upomínala. Nakoľko Slovenská sporiteľňa, a.s. v súlade s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, odovzdala Zmluvu o splátkovom úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka postupníkovi, kópiami týchto upomienok nedisponuje.

V konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 8C/156/2012 bolo vyžiadané od Národnej banky Slovenska dňa 11.12.2013 na základe žiadosti súdu o poskytnutie odborného stanoviska, či má žalobca povolenie NBS na poskytovanie a správu nezosplatnených úverov poskytnutých fyzickým osobám bankami, či správa poskytnutého úveru, ktorý nebol zosplatnený, podlieha bankovému povoleniu v zmysle zákona o bankách, a či je možný prevod takého nezosplatneného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky z banky na tretí subjekt, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti, uviedla. Uviedla, že je potrebné rozlišovať medzi poskytovaním úveru a správou úveru. Správu úveru si väčšinou vykonávajú samotní veritelia a odmena poplatkov za správu úveru je súčasťou príslušenstva úveru. Nerozlišuje sa medzi správou úveru pred splatnosťou a po splatnosti, resp. vyhláseného za splatný. Správa poskytnutého úveru nie je samostatnou bankovou činnosťou podľa § 2 zákona o bankách a nepodlieha bankovému povoleniu podľa zákona o bankách. Ide o súčasť bankovej činnosti, poskytovanie úverov. K možnosti prevodu nezosplatneného úveru, zmluvou o postúpení pohľadávky z banky na nebanku NBS uviedla, že zákon o bankách upravuje a pripúšťa možnosť banky postúpiť pohľadávku z úveru podľa § 92 ods. 8, ak je dlžník v omeškaní a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a to aj pri absolútnych obchodoch, čo sú úverové obchody. Pri odstúpení práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa postupuje podľa OZ. Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá by bola uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 OZ je absolútne neplatným právny úkon. Návrh na určenie neplatnosti môže podať aj dlžník, ak preukáže že má na tomto určení naliehavý právny záujem. Išlo by o prípady, ak by sa zmenou veriteľa obsah pohľadávky zmenil v neprospech dlžníka, spotrebiteľa alebo ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom. NBS nie je oprávnená posudzovať možnosť prevodu takého úveru zmluvou o postúpení pohľadávky z banky postupcu na tretí subjekt postupníka, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti. Dispozícia pohľadávkou banky nie je bankovým obchodom v zmysle zákona o bankách, ale je obchodom banky, vzniknutým v súvislosti so skorším bankovým obchodom - úverovým obchodom. Ide o spôsob dispozície s majetkovým právom veriteľa, ktorý nie je spojený iba s bankovými obchodmi, ale je všeobecný.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.10.2014 zotrval na názore, že je možné postúpiť nezosplatnenú pohľadávku banky osobe, ktorá nie je bankou a to bez súhlasu žalovaného.

Podaním doručeným súdu 2.2.2015 právny zástupca žalobcu reagoval na výzvu súdu, v ktorej podrobne upresňoval, aké nároky si žalobca v tomto konaní uplatňuje a z čoho postáva žalovaná suma.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 23.3.2016, na ktoré sa žalobca nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil prostredníctvom právneho zástupcu prítomného na pojednávaní. Na pojednávanie sa dostavil žalobca, nedostavila sa žalovaná v 2. rade, u ktorej mal súd doručenie predvolania vykázané,

svoju neúčast' neospravedlnila a nežiadala ani pojednávanie odročiť, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovanej v 2. rade.

Právna zástupkyňa žalobcu prítomná na pojednávaní dňa 23.3.2016 uviedla, že trvajú na podanej žalobe v celom rozsahu, zotrvávajú na názore, že sú v tomto konaní aktívne legitimovaní a svoj nárok dostatočne preukázali. Má za to, že bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a v Zmluve o úvere sú dodržané a uvedené všetky obsahové náležitosti tak, ako to predpokladá Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy.

Právna zástupkyňa žalobcu navrhla ešte vykonať dôkaz predložením listiny o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s., kedy súd tento návrh uznesením zamietol, a to z dôvodu, že v priebehu celého konania súd žiadal o predloženie tohto dôkazu tak samotného žalobcu ako aj Slovenskú sporiteľňu, a.s. (viď č.l. 106, 124 spisu), ktorá v oboch prípadoch uvádzala, že nedisponuje touto dokumentáciou, ani upomienkami, ani vyhlásením mimoriadnej splatnosti, keďže súvisiacu dokumentáciu odovzdala na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky postupníkovi - žalobcovi.

Žalovaný v 1. rade na pojednávaní potvrdil, že uzavrel spolu so žalovanou v 2. rade Zmluvu o splátkovom úvere. Pokiaľ on pracoval a mal výplatu, tak úver splácali. Následne došlo k narušeniu ich vzťahov so žalovanou v 2. rade, táto odišla zo spoločnej domácnosti, zobrala celé zariadenie domu, ktoré zakúpili za peniaze z úveru. V súčasnej dobe od podania žaloby na úhradu tohto úveru nič nezaplatil. So žalovanou v 2. rade nekomunikuje, uviedol, že pokiaľ úver splácal, vyplatil viac ako polovicu z tohto úveru, a preto sa mu žalovaná suma nezdá adekvátna. Pokiaľ súd žalovaných zaviazal na zaplatenie, asi to bude musieť splácať len on sám, keďže žalovaná v 2. rade nemá z čoho. Žalovaný v 1. rade v súčasnej dobe žije s družkou, s ktorou má tri maloleté deti vo veku 7, 4 a 2 roky a so žalovanou v 2. rade majú 15 ročného syna, ktorý je v jeho opatere a 11 ročného syna, ktorý je u matky. Žalovaný v 1. rade nie je evidovaný na úrade práce, živnostenské oprávnenie nemá a pracuje len brigádnicke v lese, a to v Českej republike. Uviedol aj výšku svojho zárobku, kde za dva týždne, ktoré tam pracuje mu vychádza 2.000,- Kč. Zamestnávateľ mu poskytuje ubytovanie a stravu, zarába 50,- Kč a z toho je mu sťahovaná suma za stravu a ubytovanie.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 OSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním, a to listinnými dôkazmi - Zmluvou o splátkovom úvere č. 0492526198, VOP, oznámením o postúpení pohľadávky, podacími hárkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15.12.2011, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.1.2012, pokusom o zmier, a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 09.02.2005 so žalovanými v 1/ a 2/ rade Zmluvu o splátkovom úvere č. 0492526198. V zmysle tejto zmluvy bol žalovaným v 1/ a 2/ rade poskytnutý úver vo výške 2.655,51 eur (80.000,- Sk), s tým, že žalovaní mali splácať úver v mesačných splátkach po 43,92 eur (1.323,- Sk) s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.06.2013. Jednalo sa o spotrebný úver bez účelu, výška úrokovej sadzby bola 11.80 % p.a. a poplatok za poskytnutie úveru bol 2 % z výšky úveru. Ročná percentuálna miera nákladov bola podľa článku IV. Zmluvy stanovená na 6,64 %.

Dňa 15.12.2011 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE. Súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávok bola Príloha č. 1, kde bolo uvedené, že poskytnutá suma úveru predstavovala 2.655,52 eur a zostatok pohľadávky predstavoval sumu 3.431,73 eur. Úroky predstavovali 278,53 eur, riadne úroky 39,32 eur, úroky z omeškania 224,45 eur, poplatky 5,98 eur, náklady 0 eur, príslušenstvo pohľadávky 284,51 eur. V prílohe bolo uvedené, že žalovaní sú v omeškaní 1108 dní a dátum poslednej úhrady 18.11.2008. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. doručovala žalovaným oznámenie zo dňa 27.12.2011 o postúpení pohľadávky vo výške 3.431,73 eur na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, avšak súd nemal preukázané, či aj došlo k doručeniu tohto oznámenia. Z listinných dôkazov priložených žalobcom ďalej vyplýva, že dňa 24.01.2012 vyzval žalobca žalovaných k úhrade a oznámil im vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 24.01.2012. Vo výzve uviedol, že sumu 3.612,77 eur majú uhradiť najneskôr do 03.02.2012. Pokusom o zmier zo dňa 16.07.2013 žalobca v písomnom podaní adresovanom žalovaným uviedol, že Slovenskou sporiteľňou, a.s. bola vyhlásená mimoriadna splatnosť a vyzval žalovaných na zaplatenie sumy 3.450,79 eur najneskôr do 31.07.2013. V uvedenom pokuse o zmier taktiež nie je konštatované, kedy mala byť vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru. V pokuse o zmier je uvedené, že takáto mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru vyhlásená bola.

Na výzvu súdu Slovenská sporiteľňa, a.s. písomným podaním zo dňa 10.10.2014 uviedla, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k predmetnej zmluve ku dňu 06.12.2011, ale nedisponuje žiadnou súvisiacu

dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, lebo túto odovzdala na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok postupníkovi.

S poukazom na ustanovenie § 23a zákona č. 634/1992 Zb. v znení novely vykonanej zákonom č. 616/2004 Z.z., súd konštatuje, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 09. 02. 2005 je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú je potrebné posudzovať v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej úpravy najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona o ochrane spotrebiteľa.

Kto je účastníkom konania vymedzuje právo procesné. Od podmienok, za ktorých sa niekto stáva účastníkom konania je potrebné rozlišovať tzv. vecnú legitimitáciu, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinností), ktorá je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (sporových konaniach) ide o vecnú legitimitáciu aktívnu na strane navrhovateľa, žalobcu a pasívnu na strane odporcu, žalovaného. Nedostatok vecnej legitimitácie aktívnej znamená, že niekto kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia jej nositeľom nie je, resp. nepreukáže súdu v konaní, že je nositeľom hmotného oprávnenia, ktoré je predmetom konkrétneho súdneho sporu.

Predmetom konania je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, teda pred tým ako postúpi úver inému veriteľovi. Teda v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje písomná výzva banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časťou svojho peňažného záväzku.

Súd dospel k záveru, že v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné ako dospelé splátky. Predtým ako Slovenská sporiteľňa postúpila pohľadávku bola povinná predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru.

Žalobca súdu nepredložil taký listinný dôkaz, ktorý by preukazoval, že právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa a.s., vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, napriek tomu, že tento v písomnom podaní uviedol, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil. Súd poukazuje na § 528 ods. 2 OZ, podľa ktorého je postupca povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky. Z vyjadrenia postupcu vyplýva, že si svoju zákonnú povinnosť splnil a postupník si mal potrebné doklady archivovať. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nevedel preukázať, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

Žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaných na úhradu ich dlhu potom, čo boli 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal ani, že na neho boli postúpené len splatné splátky úveru. Nakoľko žalobca nevedel preukázať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, súd mohol len konštatovať, že k predčasnej splatnosti jednotlivých splátok úveru zo strany pôvodného veriteľa ako banky nedošlo. Žalobca teda nemohol platne nadobudnúť pohľadávku v uvedenej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými nebol ukončený.

Ak mala byť predmetom postúpenej pohľadávky suma 3.431,73 eur je zrejmé, že pôvodný veriteľ, Slovenská sporiteľňa, a.s., ako banka postúpila zmluvou zo dňa 15.12.2011 nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo. Predmetom zmluvy o postúpení

pohľadávok na žalobcu bola tak neexistujúca pohľadávka, preto toto postúpenie je neplatné. V zmysle zásady „nemo plus iuris,“ nemôže byť platnou ani následná cesia uplatňovanej pohľadávky.

Právny predchodca žalobcu bol oprávnený na žalobcu postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale len pokiaľ je úverový vzťah lege artis ukončený, teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Až následne môže banka v súlade so zákonom postúpiť splatný úver aj osobe, ktorá nie je bankou, napr. žalobcovi. Právny zástupca žalobcu nepredložil listinné dôkazy, ktoré svedčia v prospech jeho tvrdení. Tieto v konaní neboli preukázané. Teda súd vychádzal z toho, že mimoriadna splatnosť predmetného úveru nebola vyhlásená a preto došlo k neoprávnenému postúpeniu čoho právnym následkom je neplatné postúpenie pohľadávky. Žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku v takej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými nebol ukončený. Takýmto konaním by došlo k obchádzaniu zákona o bankách čo je v neprospech spotrebiteľa. Nepreukázaním vyššie uvedených skutočností, mal súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie procesnej podmienky, aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, keďže zmluva o postúpení pohľadávky nemohla byť platným právnym úkonom v zmysle ktorého mohol žalobca nadobudnúť právo na uplatnenie predmetnej pohľadávky.

Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Záonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti.

S poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu súd žalobu zamietol.

Súd považoval ďalej za potrebné vyjadriť sa k listinnému dôkazu - Výzve k úhrade zo dňa 24.01.2012, adresovanej žalovaným. Žalobca ako postupník v nej vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.1.2012, teda až po dni kedy bola postúpená pohľadávka právnym predchodcom žalobcu. Súd tomuto úkonu neprikladal právny význam, pretože k takémuto právnemu úkonu nebol žalobca v zmysle zákona oprávnený.

Súd poukazuje na skutočnosť, že v zmluve o splátkovom úvere je uvedená nesprávna výška RPMN 6,64 %. Súd dospel k výpočtu 14,03 %. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) a k) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa nie je podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou tak, ako tomu je už podľa zák. č. 129/2010 Z. z. v platnom znení.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže v konaní boli úspešní žalovaní, vzniklo im právo na náhradu trov konania. Zo spisu nevyplynulo, aby žalovaným trovy konania vznikli, ich náhradu si ani neuplatnili, preto im trovy konania súd nepriznal.

Na strane žalovaných vystupoval vedľajší účastník, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto súd zaviazal neúspešného žalobcu na zaplatenie trov konania, ktoré si právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil písomným podaním zo dňa 17.09.2015, v celkovej sume 381,31 eur. Trovy právneho zastúpenia si uplatnil v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Odmenu si uplatnil za právne úkony pri tarifnej hodnote veci 1.493,28 eur, pričom 1 úkon právnej služby predstavoval sumu 71,37 eur. Odmenu si vyčíslil za úkony: prevzatie a príprava právneho zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. á 71,37 eur, vyjadrenie zo dňa 06.03.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl., podanie zo dňa 26.09.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl., a vyjadrenie zo dňa 17.09.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. teda 4 x 71,37 eur a režijný paušál za každý úkon za rok 2014 á 8,04 eur x 3, za rok 2015 á 8,39 eur, teda celkovo odmena advokáta bez DPH predstavovala 285,48 eur + 32,51 + 20 % = 381,59 eur. Právny zástupca je platcom DPH, preto si uplatnil aj príslušnú 20 % DPH z celej sumy odmeny advokáta. Súd konštatuje, že právny zástupca si uplatnil náhradu trov konania v sume 381,31 eur, čo je suma nižšia ako mu podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. patrí, preto mu súdu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v ním požadovanej výške.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.